

společná **výstava**
kutnohorských výtvarníků,
hudebních textařů
a muzikantů

katalog

Slava v barvy za kletá

Spolkový dům

Lierova 146 / Kutná Hora

13/10–7/11/2022

 kutná hora

Výtvarná díla kutnohorských umělců inspirovaná písněmi textařů spjatých s Kutnou Horou jsou k vidění ve Spolkovém domě

Slova v barvy zakletá je název výstavy, jejíž vernisáž se 13. října ve Spolkovém domě setkala s mimořádným zájmem veřejnosti. Iniciátorem netradiční výstavy, která spojuje kutnohorské umělce, výtvarníky a muzikanty, byl Pavel Ladra z odboru cestovního ruchu, školství a kultury. O hudební zážitek se postarala skvělá kapela Time to play.

„Nápad zkusit propojit výtvarné umění s hudbou vznikl asi před dvěma lety. Bylo to v době, kdy jsme s kapelou připravovali skladby pro nové album a já přemýšlel o vztahu hudby a textu. Jak se vzájemně ovlivňují. Napadlo mě tenkrát, že by bylo docela zajímavé vědět, jak texty působí na jiné umělce, nejen na skladatele hudby. Pokládal jsem si otázku, jak by text vypadal přenesený do výtvarného díla. A jestli by se tím vůbec někdo chtěl zabývat. A tak jsem to zkusil, oslovil jsem obě skupiny umělců a ono to vyšlo,“ řekl Pavel Ladra.

Jak uvedl Michal Trnka, který vernisáží provázel, výstava Slova v barvy zakletá, kterou pořádá město Kutná Hora, je v jistém směru na kutnohorské poměry ojedinělá. „Nebývá totiž zvykem tvůrčí propojení osob z nejrůznějších uměleckých oborů ve společném projektu. A právě tohle si klade za cíl výstava, která je do 7. listopadu přístupná ve Spolkovém domě,“ řekl Michal Trnka a doplnil, že výtvarná díla byla inspirována autorskými písňovými texty hudebních textařů, kteří z Kutné Hory pocházejí, žijí tady, nebo jsou s Kutnou Horou nějakým způsobem spjati.

„Organizátoři výstavy oslovili deset výtvarníků a stejný počet hudebníků. Konkrétní písňové texty pak byly umělcům přiřazeny losováním. Ti pak mohli výtvarná díla vytvořit libovolnou technikou. Každý měl za úkol ztvárnit maximálně dvojici děl,“ vysvětlil Michal Trnka s tím, že návštěvníci výstavy mají příležitost zaposlouchat se do hudebních skladeb, začít se do textů, které byly výtvarníkům inspirací.

Výtvarná díla inspirovaná texty písní vystavují Ivo Vičar, který se vernisáže nemohl zúčastnit, Jakub Obraz, Michal Cetkovský, Hana Richterová, Dušan Lapáček, Jiří D. Dostál, Aleš Rezler, Alena Dědourková, Jitka Jelínková a Radek Černovský. Seznámit se s tím, jak výtvarníci vnímají díla kutnohorských textařů a hudebníků, se mohou zájemci seznámit ve Spolkovém domě do 7. listopadu a zájemci ji mohou navštívit denně od 10 do 12:30 hodin a od 13 do 17 hodin.

rozlosované dvojice

vystavující umělci

autoři hudebních textů

IVO VIČAR ————— PETR TOMS (Pekař)

JAKUB OBRAZ ————— PAVEL LADRA (Vesper)

MICHAL CETKOVSKÝ ————— PETR HAVLÍČEK (Vinc)

HANA RICHTEROVÁ ————— KAPELA KŮZLE

DUŠAN LAPÁČEK ————— ZDENĚK SOSNOVEC (Trampoty)

JIŘÍ D. DOSTÁL ————— PETR KOHOUTEK (Melissa)

ALEŠ REZLER ————— TORRAX

ALENA DĚDOURKOVÁ ————— LUBOŠ POSPÍŠIL (L. Pospíšil & 5P)

JITKA JELÍNKOVÁ ————— VILÉM DVOŘÁK (Vilémova kapela)

RADEK ČERNOVSKÝ ————— MARTIN HON (L.O.S.)
KAREL BOROVSÝ (L.O.S.)

Ivo Vičar
/ digitální koláž
/ 59 x 84 cm

VĚTROLAMY

/ autor hudby: Petr Toms

/ autor textu: Petr Toms

Nahoře fouká silnej vítr
Nahoře fouká silnej vítr,
víš, když padáš.

Ale jen prsty smět se dotknout,
mír a zrada.

Stádo, co kouká bez zardění,
ví, kam sahá.

Železo prsty láme, kroutí,
černý vlasy já teď v rukou mám.

Co jednou Bůh spojil,
člověk nerozdělí.
Stal ses Bohem.

Papežem svého nerozumu na zemi,
hasíš ohněm.

Šerše la fam chtěl aby jsi věřila
a tak řek: „Prosim“,
že pod tou košilí zapnutou ke krku
brnění nosim.

Ten král pak sázel větrolamy,
aby mohl dýchat v stínu panny.

Ten král pak řekl: „Stačila mi“,
a nechal setnout hlavu Anny.

Sázel větrolamy,
aby mohl dýchat v stínu panny.

Ten král pak taky řekl: „Stačila mi“,
nechal setnout hlavu Anny.

A jak šel čas dál,
čela moudrých koruny tlačí.

Srazí jim jednou vaz
odvěká touha raz, brát med, kde je sladší.

Ve státě lvů,
kde sami sebou nejsme si jistí,
jedinej lev, co znám,
zvítězil a to sám
nad lži a nenávisť.

Je tenkrát sázel větrolamy,
aby mohl dýchat v stínu panny.

Ten král pak řekl: „Stačila mi“,
a nechal setnout hlavu Anny.

Sázel větrolamy,
aby mohl dýchat v stínu panny.

Ten král pak taky řekl: „Stačila mi“,
nechal setnout hlavu Anny.

Sázel, sázel lásku a pravdu a víru a větrolamy.
Sázel, sázel větrolamy.

pustit
skladbu

Ivo Vičar
BŮH • PETR TOMS • 2016

Ivo Vičar
/ digitální koláž
/ 59 x 84 cm

BŮH

/ autor hudby: Petr Toms
/ autor textu: Petr Toms

Všechno se mění i ty domy co tu stály,
Nálože trhavin na písek rozebraly.
Koryta řek se vylijou a vrátí,
Z popela povstali se v prach obrátí.

Všechno se řídí jen životem a smrtí,
Nůžky stříhají papír ale kámen nůžky drtí.
V poslední době je to jinak než znám
Tak se ptám...

Co se to stalo a proč se tohle vůbec děje,
Lidi kolem mě jsou plný beznaděje.
Hladoví vlci chodí sem a tam a proto
Všechny svoje věci teď zamykám.

Peníze počítám každou hodinu a stejně
Nebudu mít dost na to založit rodinu.
Bojím se že nakonec zůstanu sám
Tak se ptám...

Jestli tady existuje Bůh a vesmír je nekonečný,
Nerozplynu se jak vzduch a najdu lásku u správný slečny.
Jestli tady existuje Bůh a vesmír je nekonečný,
Nerozplynu se jak vzduch a najdu lásku u správný slečny.

A pořád dokola jak historie velí,
Sjíždíme skluzavku dějin po prdeli.
A stále v před budovat a ničit,
Zadusit každý vlastní názor co chce klíčit.

A poučen historií lidského rodu
Bez pomoci nechám boj lidí za svobodu.
Falešní vlastenci brání svůj stát,
Netuší co se vlastně můžu stát.

A tak mě mrzí ztráta počáteční vize,
Kdy odvahu ve strach změnila televize.
Buď buď člověk nebo kat,
Buď budu žít a nebo přežívat.

Jednou jsem na dně, podruhé stoupám nahoru,
Pluju na hladině nebo pod mírou ponoru.
V týhle zemi už se nevyznám
A tak se ptám...

Jestli tady existuje Bůh a vesmír je nekonečný,
Nerozplynu se jak vzduch a najdu lásku u správný slečny.
Jestli tady existuje Bůh a vesmír je nekonečný,
Nerozplynu se jak vzduch a najdu lásku u správný slečny

Jakub Obraz
/ videoinstalace / pro spuštění klikněte na obrázek

SOUBOJ

/ autor hudby: Pavel Ladra
/ autor textu: Pavel Ladra

pustit
skladbu

Tmou se loudám
vítr mě objímá
na šedejch skráních prach
na hrudi tíhu, strach
teď mám

Tmou se loudám
myšlenky dotíraj
na záda tupej pád
prokletej v očích chlad
on má

Tnou housle smutnou hrou
soumrak dne
a s blátem cest se mísí krev
a na rtech pálí koktej
Poslední chvíle vždycky lžou
smích je pláč a kámoš sráč
a uvnitř sen jen ztrácí dech,
jen ztrácí dech

Tmou se loudám
vítr mě objímá
na šedejch skráních prach
na hrudi tíhu, strach
teď mám

Tnou housle smutnou hrou
soumrak dne
a s blátem cest se mísí krev
a na rtech pálí koktej
Poslední chvíle vždycky lžou
smích je pláč a kámoš sráč
a uvnitř sen jen ztrácí dech
jen ztrácí dech

... a slzám nezbývá
než kanout tam, kde zůstává
mé lepší já ...

Michal Cetkovský
/ akryl
/ 50 x 70 cm

TULIPÁNY

/ autor hudby: Petr Havlíček

/ autor textu: Petr Havlíček

pustit
skladbu

S náručí plnou tulipánů
mi ujel holka vlak.
Ty jsi mi odletěla
daleko do oblak.

Stojím tady s kytkou květů
rudejch jako krev!
Měl jsem pro tebe tu krátkou větu:
Vem si mě zpět!

Stojím tady osamělej
mezi lidma s kytarou a
do strun mlátím nářek,
aby mě Héra slyšela!

Cejtim, že mě pozoruješ,
chceš do mejch snů proniknout!
A já si nikdy neodpustím,
že jsem tě nechal takhle uniknout!!!

Neni to není,
neni to lehký!
Neni to neni,
neni to tak!

Neni to neni,
neni to těžký!
Jen mi prostě
ujel vlak!

Stejně bys mi nevěřila,
i kdybych tam byl v tu chvíli!
Pohledem bys mě udeřila
a já se cejtil jako mrtvý víly!

Asi by to takhle bylo
já můžu o tom jenom snít, ale
když jsem tam stál a hrál ti tu píseň,
než mě vyvedli.

Hmm, hmmm (broukání)

Neni to není,
neni to lehký!
Neni to neni,
neni to tak!

Neni to neni,
neni to těžký!
Jen mi prostě
ujel vlak!

Tu kytici rudejch květů
jsem rozdál lidem za úsměv.

Michal Cetkovský
/ akryl
/ 50 x 70 cm

KUŘÁCKÁ

/ autor hudby: Petr Havlíček

/ autor textu: Petr Havlíček

Zpívejme si do kroku
a zpívejme si hymny.
Plaťme slušně složenky
a daňme všechny příjmy.

A tleskejme si z vesela,
jak ten čas pěkně letí,
než hypotéky splatíme,
tak utečou nám děti.

A utečou nám na střední
a potom na vysokou,
pak ve frontě na pracáku
nouzí s bídou vlečou.

Sedněme si na prdel,
nehněme ani brvou,
zapalme si cigára
a tvrdíme, že jdeme s dobou!

Kuřácký plíce
a kuřáckej dech.
Kuřácký štěstí
a kuřáckej pech.
Kuřácká touha,
ta skrytá rivalita.
Kuřácká láska!
Morální totalita!

Vstoupili jsme do kruhu
a zdražili jsme kráby.
Apelujem na to,
abychom byli zdraví.

Už nebojujem o ropu
a žijeme tu v míru.
Máme svobodnou Evropu
a zbrusu novou víru.

Zbraně jsme odevzdali,
a to celkem svorně.
Důchod ten nás nemine.
My odejdem důstojně.

Kde hydra poklad hlídá,
hulvát velí davu,
tam ovečky mívají často
pospanou hlavu!

Kuřácký plíce
a kuřáckej dech.
Kuřácký štěstí
a kuřáckej pech.
Kuřácká touha,
ta skrytá rivalita.
Kuřácká láska!
Morální totalita!

Na cizím písku stavíme
teď svoje pštrosí chrámy.
My koupili jsme úsměvy,
prodali vlastní lány.

Prodali jsme fabriky
a zřekli jsme se dřiny,
přijali jsme migranty,
to stojí za kus psiny.

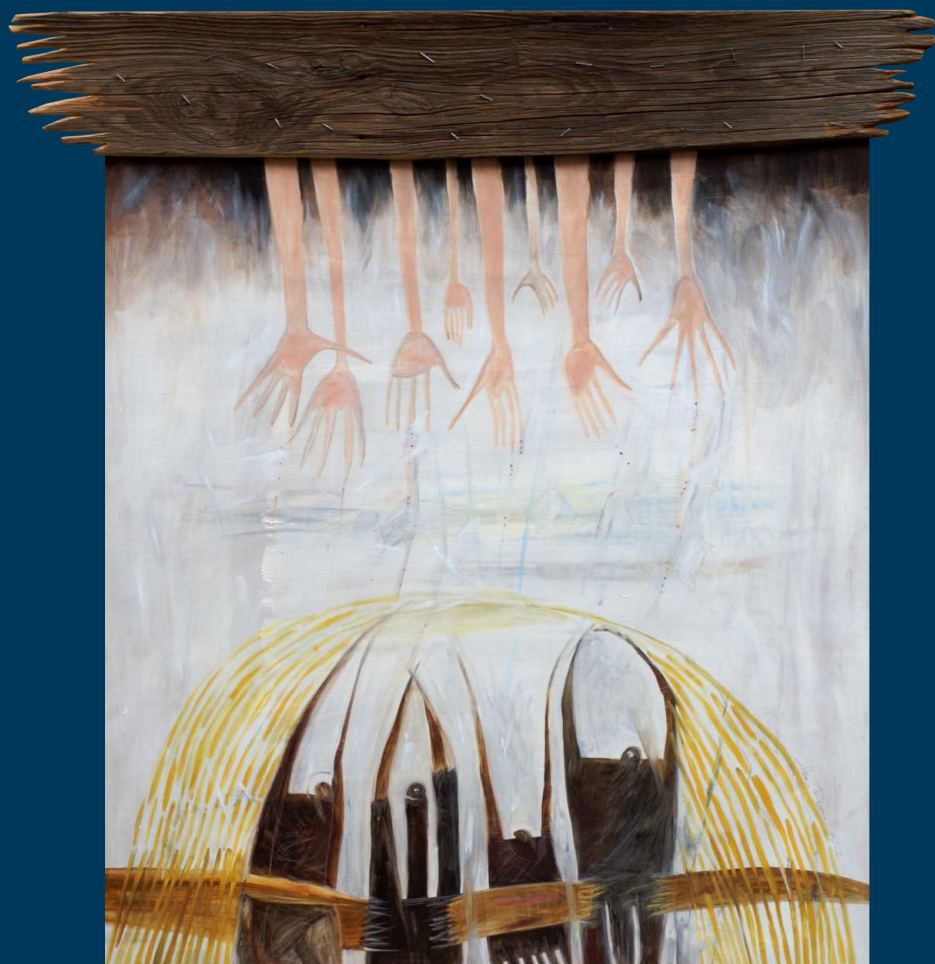
Napřed dcerky provdáme,
pak na smrt pošlem syny,
se zaprodaným úsměvem
bez pocitů viny.

Tak zpívejme si do kroku
a zpívejme si hymnu,
kuřme jednu od druhý
a šířme rakovinu!

Kuřácký plíce
a kuřáckej dech.
Kuřácký štěstí
a kuřáckej pech.
Kuřácká touha,
ta skrytá rivalita.
Kuřácká láska!
Morální totalita!

Kuřácký plíce
a kuřáckej dech.
Kuřácký štěstí
a kuřáckej pech.
Kuřácká touha,
ta skrytá rivalita.
Kuřácká láska!
Morální totalita!

pustit
skladbu

Hana Richterová
/ olej na překližce, patinované dřevo
/ 120 x 125 cm

DĚTI Z TŘICÁTÉHO STOLETÍ

/ autor hudby: Kapela Kůzle

/ autor textu: Kapela Kůzle

Milé děti z třicátého století,
píšeme vám my, co tady žijeme,
abyste i vy tam měly ponětí,
že nám na vás záleží a ne že ne.

Nechtěli jsme házet smetí do moří,
nechtěli jsme plnit díry v zemi
odpadem, co v elektrárnách dohoří
a zůstane tu jako svědek němý.

Máme snahu čistit vodu v potocích,
ta ve studánkách má na sobě oka,
chceme vědět, co není a co je hřích
a proč slepice při kuřatech kvoká.

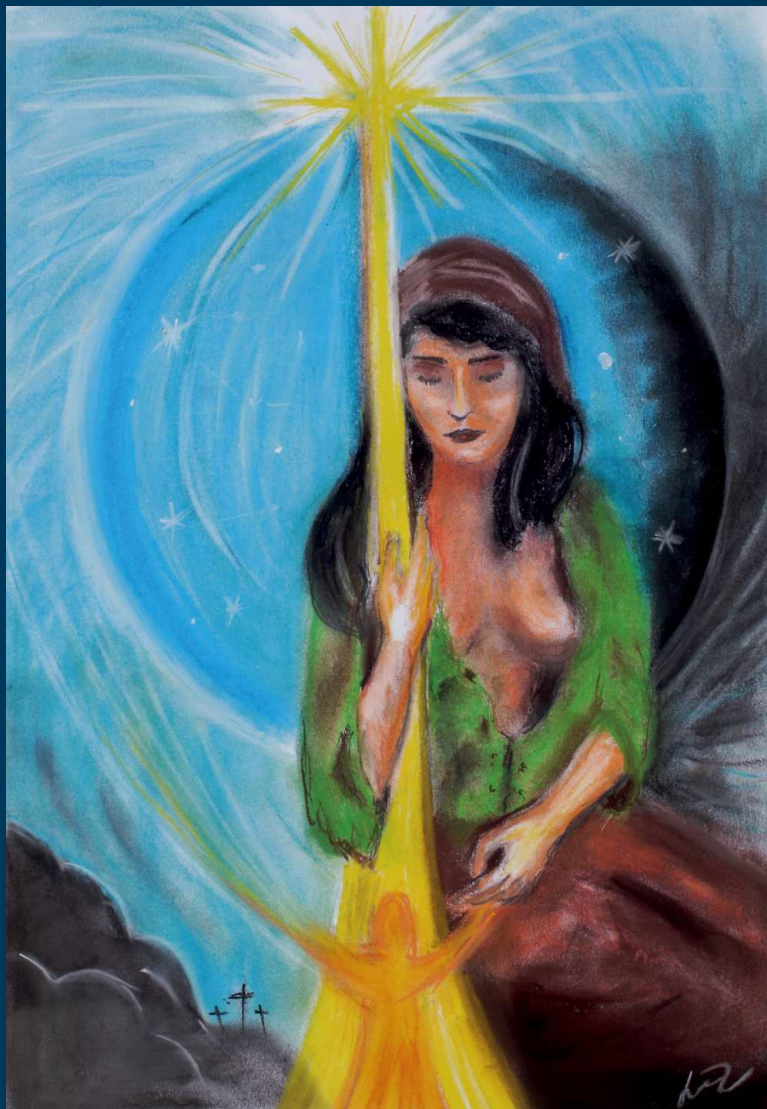
Snad vám Zemi zachová
naše doba plastová
a myšlenky v dopise
stvrzujeme podpisem.
Snad vám Zemi zachová
naše doba plastová
a myšlenky uvnitř dopisu
stvrzujeme spoustou podpisů.

Milé děti z třicátého století,
píšeme vám my, co tady žili,
i mezi námi mnozí měli ponětí,
že planeta má srdce, plíce, žíly.

V těch žilách jí teď proudí spousta veteše,
u srdce ji tlačí, tep jí klesá,
k odpuštění budiž tato depeše
odeslaná z posledního lesa.

Stavěli jsme monumenty z PET lahví,
nabádali kamarády k práci,
ale je nás málo a málokdo ví,
co zanedbá se, čtyřikrát se vrací.

Milé děti z třicátého století,
píšeme vám my, co tady žijeme,
abyste i vy tam měly ponětí,
že nám na vás záleží a ne že ne.

Dušan Lapáček
/ suchý pastel
/ 50 x 70 cm

MÁŘÍ MAGDALÉNA

/ autor hudby: Zdeněk Sosnovec

/ autor textu: Zdeněk Sosnovec

pustit
skladbu

Pro jedny bludička, co ve tmě bliká, pro druhé Síríus zářící,
holčička hříšnice se o ní říká, i když na kolenou klečící
první i poslední, děvka i svatá rodným je městem Magdala
svědkem je vzkříšení zmrtvýchvstání
mužům pak tu zprávu podala.

Máří Magdaléna, tváří víc jediná žena
tajemství linie, královské krve
v Provence na věky snad spí svatý grál.

Na vrchu Golgoty pohár se plní krví z ran řinoucí,
holčička hříšnice se o ní říká víc než dál jiní vidoucí,
žárlivost nenávisť, závist i ústrky s hlavou skloněnou snášela,
lásky je vtělením chloubou chrámů,
kde její modlitba zazněla.

Dušan Lapáček
/ suchý pastel
/ 50 x 70 cm

VEZMEM SE ZA RUCE

/ autor hudby: Zdeněk Sosnovec

/ autor textu: Zdeněk Sosnovec

pustit
skladbu

Tak pojd' lásko vezmem se za ruce
vždyť náš vztah ještě je v záruce
neříkej že už nám umřely něžný slova který jsme uměli
není proč zavírat krám když srdce dokořán mám.

Po první noci společný kouzlo trvá dál
nezapřeš plamínky v očích jak si se tajně smál
ze snídaň do postele zbyl jen chladnej čaj
smutek trochu zastudil chlapi to tak maj.
Ozvu se pak cvakly dveře sama černej den
měla jsem tě je to pravda nebo špatnej sen.

Pak mlčky křičel telefon sůl tekla na polštář
noční stolec s tvým klíčem změnil se na oltář
někdo prej tě někde viděl dlouhý čekání
kroky venku pod oknem mě budí ze spaní.
Jak se máš sluší ti to říkáš jenom tak
okolí se koupe v duze zmizel temnej mrak.

Jiří D. Dostál
/ tužka, pastelka
/ 43 x 62 cm

OBZORY

/ autor textu: Petr Kohoutek

/ autor hudby: Melissa

pustit
skladbu

Ranní svit pod oblohou probouzí ne náhodou
zase je čas jít
Stěny skal a vrcholy hor, koryta řek a na nich vor
co nikdo nekoupí

Dálka láká a nutí nás za ní jít
Obzory se dají překonávat a stačí jen chtít
a nebo ne?

Spálený most určuje směr kudy dál jít
kudy se dát
Nikomu nevadí
Jak plyne čas, den střídá noc, poslední přítel
nese si kost
jediný nezahladí

Dálka láká a nutí nás za ní jít
Obzory se dají překonávat a stačí jen chtít
a nebo ne?

Poslouchám, jak šumí les
na místech zarostlých cest
co nikam nepovedou
Po boku mém jen věrný pes
kamenů pár ze ztracených měst
která slávu už nedobudou

Dálka láká a nutí nás za ní jít
Obzory se dají překonávat a stačí jen chtít
a nebo ne?

Dálka láká a nutí nás za ní jít
Obzory se dají překonávat a stačí jen chtít
a nebo ne?

Jiří D. Dostál
/ tužka, pastelka
/ 43 x 62 cm

NEMETON

/ autor textu: Petr Kohoutek

/ autor hudby: Melissa

Po staletí stojí, bouří pamatuje víc
stínem chrání prameny vyvěrající.
Les a jeho hlas – málokdo rozumí
šumu naslouchá, na slova promění

Soudce – léčitel, prorok – učitel
věku naslouchal, všechno neslyšel
Rod si žádá své, radu musí dát
bude vyslyšen, proto je tu...

Háj, mlhy ukrývá
a kouzla světů
Dál půjde sám, oči zavírá
pod vůní lesních květů

Nevnímá, ale nespí – hlasy předků přivolá
co smí, co se nesmí, kdo na své straně právo má
kdy je boje čas a kdy radostí
myšlenky urovná, co prozradí...

Háj, mlhy ukrývá
a kouzla světů
Dál půjde sám, oči zavírá
pod vůní lesních květů

Takových míst už není tolik, kolik bývalo
kmen dubu světy spojí – tak se na něj dívalo
i pro radu by šel a dary odevzdal
hlas by vyslyšel, ale není...

Háj mlhy ukrývá
a kouzla světů
Dál půjde sám, oči zavírá
pod vůní lesních květů

Aleš Rezler

Rybník u Feldekova mlýna / 2022

/ email, nýty, papír

/ 40 x 60 cm

POUTNÍK

/ autor hudby: Torrax

/ autor textu: Torrax

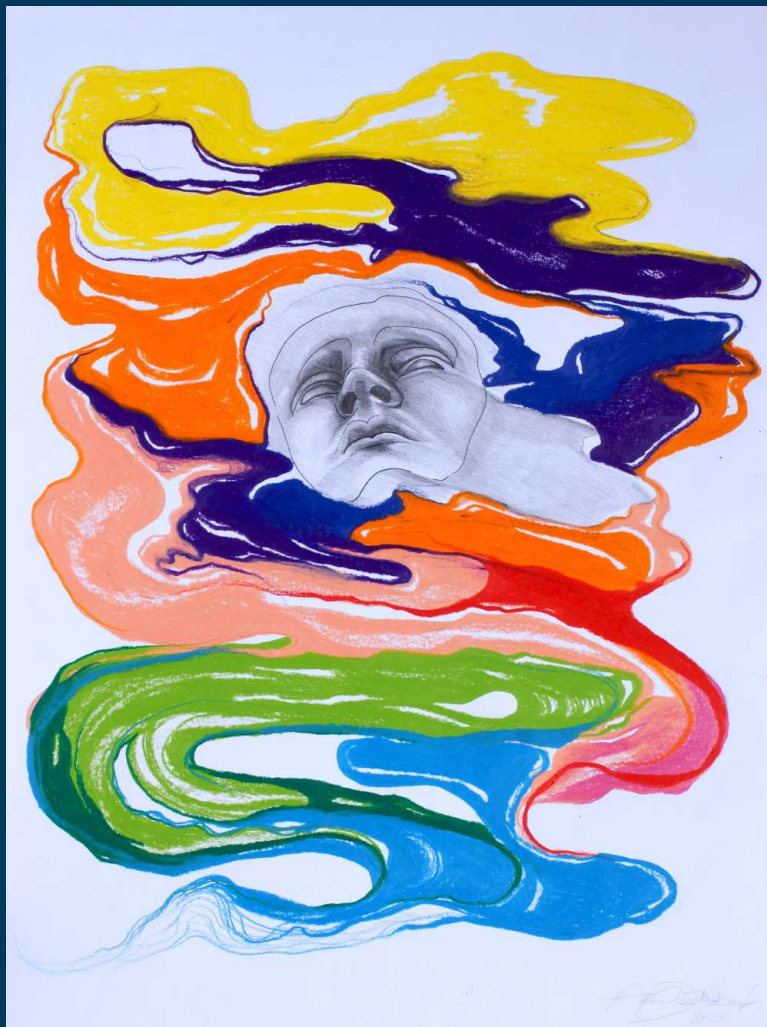
Cestou kráčíš dál... Zůstal jsi sám a pouť tobě vzdálená.
Než přijde tvůj čas. Už dal jsi vše, co jsi měl, jen proto
abys našel svůj ráj.

Vítr ti zpívá svoji píseň. Čas si své vybírá...
Vstříc černým horám kráčíš, přímo až na světa kraj...
Prach cest tě dusí, pálí. Sil stále ubývá.
Své kroky neobrátíš, jen abys našel svůj ráj.

Cestou kráčíš dál. Zůstal jsi sám a pouť tobě vzdálená.
Viděl jsi tolik krás, však osud tvůj je jen cesta trnitá.
Kroky tvé jdou zkáze vstříc a ty víš, že doma tě nikdo nečeká.
Nezůstalo ti nic, ze snů zbyl prach... Vše, co jsi měl, ti osud vzal!

Vítr ti zpívá svoji píseň. Čas si své vybírá...
Vstříc černým horám kráčíš, přímo až na světa kraj...
Prach cest tě dusí, pálí. Sil stále ubývá.
Své kroky neobrátíš, jen abys našel svůj ráj.

Cestou kráčíš dál, lásky ses vzdal. Pouť k ní je tak vzdálená.
Ztratils všechnen čas. Tak sbohem dej a běž si hledat ten svůj ráj!

Alena Dědourková
/ tužka, pastelka
/ 59 x 77 cm

POCITY

/ autor hudby: Luboš Pospíšil
/ autor textu: Luboš Pospíšil

Bláznivej, bláznivej sen mě potkal,
Kůň, co ržál v kouři u stohu,
snad v ohni stál, náhle zemřel.

Úsměvnej, úsměvnej život chtěl jsem,
ale dráp čísi, nevím čí, mi kůži
zánovní ze zad sedřel.

Úžasnej, úžasnej pocit měl jsem,
nemocná moc už je bezmocná,
jsou hvězdy a noc, dál spolu půjdem.

pustit
skladbu

Alena Dědourková
/ fix
/ 59 x 77 cm

POSLEDNÍ TANGO

/ autor hudby: Luboš Pospíšil

/ autor textu: Luboš Pospíšil

pustit
skladbu

Letmý dotečky v objetí,
vášnivý tanec, až se síly ztrácí,
nadějný slova odletí,
kroky se vzdálí, pohledy se vrací,
těch tvých, tvých snivých očí,
který tančí, vábí, smějí se,
k ránu unikají, nevěří a mlčí.

Zmizely zvuky rolety,
zůstal jen rytmus otvíraných dveří,
slily se barvy rulety,
v mořích koní vítr všem stejně měří,
i tvým, tvým snivým očím,
který tančí, vábí, smějí se,
k ránu unikají, nevěří a mlčí.

Oční stíny už vyšly z módy,
měsíc je smysl jak palety král,
bláznivě, snad i do pohody
starý DJ mladý songy hrál,
hrál si své laj laj laj laj dál.

Poslední tango v Paříži,
poslední manko si předplatíme oba,
vzpomínky, který ublíží,
zaplaší tiché, bez důvodu doba
i tvý, tvý snivý oči,
který tančí, vábí, smějí se,
k ránu unikají, nevěří a mlčí.

Oční stíny už vyšly z módy,
měsíc je smysl jak palety král,
bláznivě, snad i do pohody
starý DJ mladý songy hrál,
hrál si své laj laj laj laj dál.

Jitka Jelínková
/ koláž
/ 59 x 84 cm

VOZEMBOUCH

/ autor hudby: Vilém Dvořák, Vít Bořil, Jiří Albrecht, Antonín Grenar
/ autor textu: Vilém Dvořák

pustit
skladbu

Martin si dal gin a tonic,
já mu říkal: „Nepij tolik.“
Sotva přišel do hospody,
stal se z něho alkoholik.

Ptal se: „Holek je tu kolik?
Jak dlouho tu ještě budou?
Která si mě vezme s sebou?“
Zkouší to na každou druhou.

Už motá se, nalejvá se
a pije čím dál víc.
Vidiš ho potácet se, přestat pít nechce,
zdá se, že z něj nezbyde nic.

Sebou na zem bouch'
jako vozembouch,
na krovkách brouk –
do života hmyzu nakouk'.

Za chvíli je zas na nohou,
chce po mně vodku se sodou.
Kámoška se ptá: „Kdo to je?“
On odpovídá: „Ty seš moje.“

Už motá se, nalejvá se
a pije čím dál víc.
Vidiš ho potácet se, přestat pít nechce,
zdá se, že z něj nezbyde nic.

Sebou na zem bouch'
jako vozembouch,
na krovkách brouk –
do života hmyzu nakouk'.

Jitka Jelínková
/ koláž
/ 59 x 84 cm

JOE LAZEBNÍK

/ autor hudby: Vilém Dvořák, Vít Bořil, Jiří Albrecht, Antonín Grenar
/ autor textu: Vilém Dvořák

pustit
skladbu

Kráčí deštěm, sám, tím prázdným městem,
kapky stékaj po kabátu.
Ví, kam míří stíny netopýří –
v ruce hůl na hlavě klobouk.

Ví kam jít, je to pan zabiják,
Joe Lazebník.

Náhle spatří muže s knírem kapřím,
říká: „Chlape, tohle na ksicht nepatří!“
„Na tváři budu mít jen to, co budu chtít,“
odmítá chlap shodit fousky.

Tasí zbraně, kníratec zraněn
a je oholen.

Je to pán, zabiják,
bacha si dej, jestli kníra máš.

(recitativ)

Kníratec: „Pročs to udělal? :(“

Joe Lazebník: „Myslíš, že jsem chtěl? Myslíš, že jsem měl na výběr? Ne, chlapče, já to musel udělat. Jsem psem, kterej kouše, tak mě nepokoušej, jinak dopadneš hůř než jen s holým místem pod nosem. Vlastně bys mi měl spíš poděkovat. Vypadáš líp než s tím nedorostlým švábem připomínajícím jemně ochlupacenou housenku. Kterej jako by se s každým tvým blbym fórem kroutil víc a víc, jak kdybys ho dával nad zapálenou sirku. Tak neblbni a jdi domů. A šíř všude moje jméno. Ať jsou na pozoru všichni ti, co považujou umrlej knír za chloubu. Ať všichni ví, kdo je Joe Lazebník.“

Je to pán, zabiják,
bacha si dej, jestli kníra máš.

Radek Černovský
/ akryl
/ 57 x 73 cm

NAZÍ

/ autor hudby: L.O.S.

/ autor textu: Martin Hon

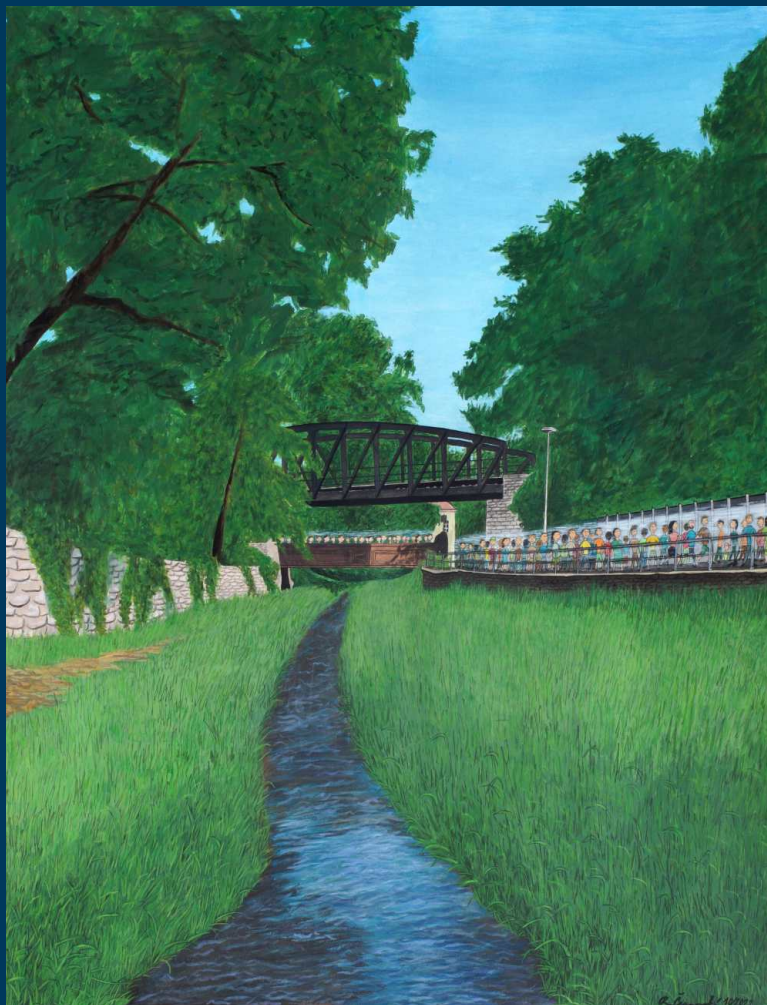

Špína šed' a prach brání cestě vpřed
Umělý krásy zář halí velkej vřed
Tak na sebe vezmi plášť a přikryj se jím celá
Zapomeň na cestu vpřed zlomená duše se slepit nedá

Jsou nazí a dál jdou kam kráčím já
Bez mincí za řekou stát zůstávám

Zloba chtíč a strach staví lidskou zeď
Falešný pravdy tvář ukazuje hladkou pleť
a vzbuzuje v tobě zášť jsi vězněm ve svých celách
Zapomeň na cestu vpřed tahle zeď rozbořit se nedá

Jsou nazí a dál jdou kam kráčím já
Bez mincí za řekou stát zůstávám
Jsou nazí a dál jdou kam kráčím já
Bez mincí za řekou stát zůstávám

Radek Černovský
/ akryl
/ 57 x 73 cm

SLOVA

/ autor hudby: L.O.S.

/ autor textu: Karel Borovský

Lidi proudí ulicí tak jak voda Vrchlicí
Všichni se vyhýbaj a lžou je to jak pouliční šou
Tebe si nechám pro radost protože jinak tě mám dost
Musím se převlíknout a hrát jako že mám tě pořád rád

Měsíce roky takhle jdou všechno je stejná stará šou
Měsíce roky všichni lžou nic nejde lehce u nás dvou
Věci si dělám už jen sám tak sakra proč tě tady mám
A slova ztrácej význam svůj jako když přehazuješ hnůj

Jsi nebezpečně krásná nebezpečně zlá
Jsi jak má hvězda zhaslá má záhada vesmírná

Víra mě tíží čím dál víc víc než jsem ochotný ti říct
Včera jsi přišla se sluncem zoufalý ležet zůstal jsem
Už mě to vůbec nebaví sbal si svý kecy zoufalý
Tak už to pochop a běž dál zkus jiný město jinej stát

Jsi nebezpečně krásná nebezpečně zlá
Jsi jak má hvězda zhaslá má záhada vesmírná

Slova mě uvnitř zabíjí řekneš mi „přijdu za chvíli“
Konečně bez tebe a sám už nikdy nechod' zavírám

Měsíce roky takhle jdou všechno je stejná stará šou
Měsíce roky všichni lžou nic nejde lehce u nás dvou
Věci si dělám už jen sám tak sakra proč tě tady mám
A slova ztácej význam svůj jako když přehazuješ hnůj

Jsi nebezpečně krásná nebezpečně zlá
Jsi jak má hvězda zhaslá má záhada vesmírná

Slava v barvy zakletá

Vystavující umělci:

IVO VIČAR
JAKUB OBRAZ
MICHAL CETKOVSKÝ
HANA RICHTEROVÁ
DUŠAN LAPÁČEK
JIRÍ D. DOSTÁL
ALEŠ REZLER
ALENA DĚDOURKOVÁ
JITKA JELÍNKOVÁ
RADEK ČERNOVSKÝ

Společná **výstava** kutnohorských výtvarníků, hudebních textařů a muzikantů

Autoři inspirujících

hudebních textů:

MARTIN HON (L.O.S.)
KAPELA KŮZLE
KAREL BOROVSKÝ (L.O.S.)
MILAN JAHODÁŘ (Vesper)
LUBOŠ POSPÍŠIL (L. Pospíšil & SP)
PAVEL LADRA (Vesper)
PETR KOHOUTEK (Melissa)
PETR TOMS (Pekař)
TORRAX
ZDENĚK SOSNOVEC (Trampoty)
VILÉM DVOŘÁK (Vilémova kapela)
PETR HAVLÍČEK (Vinc)

Spolkový dům

Lierova 146 / Kutná Hora

Vernisáž:

13. 10. 2022 / 17:00

Moderuje Michal Trnka

Hudební doprovod Time to play

Výstava potrvá do 7. 11. 2022

Denně 10–12:30 / 13–17

 kutná hora

/ foto Monika Pravdová